

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Den i Medfør af Lov af 13. Marts 1908 nedsatte Kommission til at forberede en Omordning af Statens civile Sundhedsvæsen har i September f. A. afgivet sin 7de Betænkning, angaaende Tandlægevæsenet, hvilken Betænkning straks blev tilstillet Rigsdagens Medlemmer.

I Modsætning til de tidligere i Kommissionen drøftede Spørgsmaal, hvor en mere gennemgribende Nyordning af den ældre Retstilstand har været paakrævet, har Opgaven ved det nu drøftede Forhold i første Række været at finde den heldigste Form, hvorunder de hidtil af Administrationen givne Bestemmelser om Tandlægevæsenet kunde lovfæstes. Regeringen, der ligesom Kommissionen maa anse det for i høj Grad ønskeligt, at det foreliggende Forhold ordnes ved Lov, har derfor ment at burde forelægge et Forslag til Lov om Udøvelse af Tandlægevirksomhed i det hele i Overensstemmelse med det af Kommissionen udarbejdede Udkast.

Idet der derfor om Forslaget som Helhed og dets enkelte Bestemmelser henvises til Kommissionens Betænkning, skal blot følgende anføres om de enkelte Punkter, hvor Ministeriet, der har indhentet en Udtalelse over Forslaget fra Sundhedsstyrelsen og ligeledes tilskrevet Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet om en Udtalelse med Hensyn til Bestemmelsen i Forslagets § 2, har ment at burde foreslaa en fra Kommissionsudkastet afvigende Formulering af reel Betydning,

samtidig med, at der paa andre Punkter er foretaget Ændringer af blot sproglig Art.

Til § 6.

Ministeriet har ønsket udtrykkeligt at præcisere, at den i Paragraffen omhandlede Meddelelse skal afgives til Kredslægen i den Lægekreds, hvor vedkommende Tandlæge har Bopæl.

Til § 7.

Paragraffens 1ste Stykke er indsat paa Foranledning af Sundhedsstyrelsen, der har ønsket et Forbud mod at reklamere med Bedøvelse optaget i Loven.

Ved den foretagne Omredaktion af Bestemmelsens 2det Stykke er ikke tilset nogen reel Forandring, men blot en nærmere Udformning af det i Kommissionens Bemærkninger Side 37—39 udviklede.

De af Sundhedsstyrelsen i Medfør af denne Lov truffne Afgørelser vil paa samme Maade som ellers er Tilfældet kunne indankes for Justitsministeriet.

Til § 9.

Ordene „paa Tid eller for bestandig“ foreslaas udeladte, idet man gaar ud fra, at Bestemmelsen kun vil blive anvendt af Domstolene i Tilfælde, hvor den begaaede Handling er af en saadan Art, at den fornødne Garanti for fremtidig forsvarlig Udøvelse af Tandlægevirksomhed ikke kan siges at foreligge.